

שבועון חשוב המופיע בכאריס, שהתמחה בענייני אפריקה, חושף פרטים מדהימים על עסקיו של ברוך רפפורט (למטה), עם שימעון פרס ואריה גוראל) באפריקה, ועל 60 המישפטים שהוא מנהל בוזמנית עם כל העולם

קלאודיו טסקובי, חוזרת

ס יכסוך מוזר, בעל היבטים רבים, ניטש כעת בין ממשלת-גאבון לבין אישי-עסקים בינלאומי עשיר ובעל-עוצמה. ב-1979 נקטה ממשלת-גאבון צעדים כדי לאפשר לאיל-הון זה ליטול חלק פעיל יותר בשוקי-הנפט המקומי. לשם-כך הוקמה חברת-נפט לאומית, פטרונב בחודש אוקטובר 1979 קיבלו מפיקות-הנפט הפועלות בגאבון (אלף, נאלף ושל) הוראה להעמיד רבע מתפוקתן לרשות פטרונב, שאמורה היתה לשווק את הנפט מטעם המדינה. **כאן נכנס לתמונה ברוס רס' פורט, בעל אורחות שיוויצית, בעליו של קונצרן "אינטר-מא" רויטים" החשוב, שפעילותו פרושית בזרועות-התמנון בתחומים רבים, ובכללם ספנות, הובלת נפט, מכירתו וזיקוקו, עיסקי בנקאות ומימון שונים.** ב'נבנה, משם הוא מנהל את קבוצתו, הקים רפפורט חברה, שנועדה לנהל את העסקים עם גאבון, ושמם SOC (ראשי תיבות של Swiss Oil Corp.) ration, שגרסמה באיי-קיי-מין. 15 בנובמבר 1979 חתמו שר-

כדי לפצות את גאבון על הפסדים אלה, הציע רפפורט לממן תוכניות השקעה: בת-מלון, בית-חרושת לי-שוקולד, צי מיכליות-נפט, בית-זיקוק וכו'. ואולם, מהר מאוד התברר שהיקף ההשקעות שהובטחו היה קטן בהרבה מהיתרונות שניתנו לו. דבר שבעיני שר-האוצר הגאבוני, ז'ן פייר למבומבה, נראה כבלתי-מתקבל על הדעת. **ואז הוא קיבל איזמיר-צ'ח.** כאשר סגרה גאבון את כרזי-הנפט המיועד לרפפורט, הגיב זה באופן ברוטאלי. ב-20 באוגוסט 1982 סירב לשלם עבור מישלוח שנעשה 90 יום קודם לכן. בכך גרם לסיכסוך חמור.

רשת "קורי-עכביש"

ה רף כל ניסיונות להגיע להסדר, סירוב בעל סוּק בתוקף לשלם את הסכומים שחייב היה לאוצר הגאבוני. לא זו בלבד שסירב לשלם עבור מישלוחי-הנפט שהורה שקיבל, אלא שניסה לפתוח בהליכי בוררות נגד מדינת-גאבון על "הפרה גסה של חוזה".

זרועות התמנון

הוא דרש פיצויים ריבית בערך של 436 מיליון דולר! העניין הובא לפני בית-הדין לבוררות של לישכת-המיסחר הבינלאומית בפאריס. פסק-הבוררות שניתן ב-3 באפריל 1987 חייב את סוּק לשלם 38,137,849 דולר. ברוס רפפורט עתר לביטול ההחלטה.

ביתניים, כאשר גאבון ניסתה להשיג ב'נבנה את ביצוע הפסק, התנגד רפפורט, בטענה שלסוּק אין קיום מישפטי כלשהו ב'נבנה, מאחר שהחכי רה רשומה באיי-קיי-מין. לרוע מזל, הלישכה לתיבעות של בית-הדישפט הפוראלי ב'נבנה פסקה אחת, ובצו מה-11 במאי 1988 הכיר בית-הדישפט בקומה המישפטית של סוּק-ז'נבה, וקבע שברוס רפפורט הוא אמנם נשיא החברה. כאשר לעתירת הביטול שהגיש רפפורט לבית-הדין לעיועורים בפאריס, זו נדחתה ב-16 ביוני 1988. למחרת היום (17 ביוני) הכריז בית-הדישפט המוסמך בבירת איי-קיי-מין שפסק-הדין של בית-הדין לבוררות בפאריס הוא בריתוקף.

לאחר ניכוי 16.5 מיליון דולר, שהוענקו ל"סוּק" (מתוך 436 מיליון דולר שתבעה), היתרה לטובת גאבון על פי פסק-הבוררות עומדת כיום על 41 מיליון דולר. סכום זה כולל את החוב המקורי בתוספת ריבית-שיגורים. נראה שביצוע פסק-הבוררות יתעכב עוד זמן רב, משום שעל פי כל הסימנים מוכן ברוס רפפורט לנקוט בכל האמצעים המישפטיים העומדים לרשותו. אף על פי כן יש לשלילטונות גאבון סיבות טובות להאמין שבסופו של דבר יקבלו את המגיע להם. על אף תכסיסי-ההשהייה של יריבה, יודעת ממשלת ליברויל שהמאזניים נוטים לצידה, ושכמוקדם או במאוחר יהיה על נשיא סוּק לקיים את פסק-הדין. האמצעים הכספיים אינם חסרים לו.

ברוך רפפורט בין פרס וקד'אפי

ברוך רפפורט כינב מעל עמודי "העולם הזה" מיספר פעמים. החשיפה הראשונה בישראל של עיסקת השוחד שהוצע לשימ' עון פרס בפרשת צינור-הנפט העיראקי, ופרשת הדחתו מצה"ל, היו בשבועון זה. עתה פורסם השבועון החשוב "ז'אן-גאל לכיב"

הצדדים אמורים לנהל משא-ומתן נפרד) יהיו נמוכים ביותר מ-5% מהמחיר הרישמי, יהיה הקונה חייב לשלם לפטרונב את המחיר הרישמי, כהנחה של 10%. ההפסד הצפוי ל"פטרונב" יהיה גבוה מהמחיר הרישמי, או נמוך ממנו כפחות מ-5%, ישלם הקונה לפטרונב את המחיר הרישמי, כהנחה של 10%.

כתוצאה מהפעלת סעיפים אלה הוערך, כעבור שמונה חודשים וחצי, בכ-35 מיליון דולר עבור מכירה של 1.25 מיליון טונות-נפט.

שער "ז'אן אפריק" ונס אימים ברצח

שער "העולם הזה" אשה שתלטנית ומיחקיני-בוסחון

המכרות, האנגריה ומשאבי-המים של גאבון דאן, אלקסי מ'בואי מ'בוציט, וברוס רפפורט על חוזה ל-10 שנים, שעל פיו התחייבה פטרונב למכור לסוּק 1.02 מיליון טונות נפט גולמי, במחיר הרישמי בתוספת פרמיה מירבית של 50 סנט לחבית.

נפילת מחירי הנפט

ח ירש לאחר מכן (14 בדצמבר 1979) חתם אישי-העסקים הרעבי ת.ו. בשם חברה אחרת, שלו, NPL (ראשי תיבות של National Petro-Rational Limited), על חוזה נוסף עם גאבון, לשנה אחת, הנוגע למכירת חצי מיליון הביות-נפט במחיר הרישמי, בתוספת פרמיה של שני דולר לחבית. הכל התנהל כשורה עד הרגע שבו, בבקשה ליהנות מנפילת מחירי הנפט הגולמי בשוק החופשי, שאירעה ב-1980, חשב רפפורט שיוכל לדרוש הנחות על מישלוחים מסויימים. באוגוסט 1980 הסכימו שילטונות-גאבון להוריד את מחירו של אחד המישלוחים מ-32 ל-26 דולר. כאשר המשיך המצב בשוק הנפט להידרדר, דרש רפפורט, בשלהי 1981, פתיחת משא-ומתן מהודש על מחירי השיווק של הנפט-הגולמי הגאבוני. לאחר משא-ומתן קשה וממושך הגיעו שני הצדדים להסכם, שבעיקבותיו נקבע מחיר חדש.

אלא שלא בטובתה של גאבון, ההסכם שנחתם ב-15 באפריל 1982 בין שר-הנפט הגאבוני דאן, גי אטיין-מובאגה, וברוס רפפורט, נטה יתר-על-המידה לטובת רפפורט. תנאי-ההסכם סוכמו כך שבכל מיקרה תהיה פטרונב בצד המפסיד, בכך שלקונה ניתנה תמיד האפשרות לקבוע באיזה מחיר יקנה את הנפט. אכן, המיסמך קבע שאם מחיר ה"ספוט" (שעליו היו שני

* השבועון ציין כי ביקש מרפפורט להגיב על הדברים המופיעים כאן. אך הוא נמנע מלהשיב.